EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 22.1.2018.
COM(2018) 39 final

IZVJEŠĆE KOMISIJE EUROPSKOM PARLAMENTU I VIJEĆU

o provedbi Carinskog zakonika Unije te o upotrebi ovlasti za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 284. Carinskog zakonika Unije

1. UVOD

Europska unija je 9. listopada 2013. donijela Carinski zakonik Unije (CZU). Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o Carinskom zakoniku Unije[1] stupila je na snagu 30. listopada 2013., iako je većina njegovih materijalnih odredbi počela proizvoditi učinke 1. svibnja 2016.

Carinskim zakonikom Unije određuje se zakonodavni okvir za carinska pravila i postupke na carinskom području EU-a koji je prilagođen suvremenoj trgovinskoj stvarnosti, kao što je globalna integracija sustava proizvodnje i isporuke, e-trgovine i modernih komunikacijskih alata. Njime se nastoji olakšati protok robe koja se provozi ili premješta u Uniju i izvan nje kako bi se povećala konkurentnost europskih poduzeća uz istodobnu bolju zaštitu financijskih i gospodarskih interesa Unije i država članica te zaštitu i sigurnost potrošača EU-a. Kako bi se ti ciljevi ispunili, Carinskim zakonikom Unije posebno se nastoji dovršiti prijelaz carine na integrirano i u potpunosti elektroničko okružje bez upotrebe papira. Carinskim zakonikom Unije utvrđuju se zajednička pravila i zahtjevi u pogledu podataka za carinske deklaracije, obavijesti, zahtjeve i odluke prije dolaska i prije odlaska. To uključuje modernizaciju ili izradu sedamnaest elektroničkih sustava.

Iako su zakonodavne odredbe Carinskog zakonika Unije sada na snazi, sedamnaest elektroničkih sustava uvodi se postupno pa je Carinskim zakonikom Unije predviđeno i prijelazno razdoblje do kraja 2020. tijekom kojeg se postojeći sustavi na temelju papirnatih dokumenata mogu i dalje upotrebljavati za ona carinska pitanja za koja novi elektronički sustavi još nisu dostupni. Prijelazno razdoblje primjenjuje se i na odobrenja (na primjer za postupanje kao s ovlaštenim gospodarskim subjektima ili za upotrebu carinskih „posebnih postupaka") izdana na temelju prethodnog carinskog zakonodavnog okvira, Carinskog zakonika Zajednice, koja se mogu nastaviti primjenjivati najkasnije do travnja 2019.

Neovisno o činjenici da je Carinski zakonik Unije još uvijek u prijelaznoj fazi, Europska komisija je pripremila ovo izvješće kako bi razmotrila trenutačno stanje provedbe zakonodavnih odredbi i izrade elektroničkih sustava. U izvješću se odgovara na zahtjev Europskog parlamenta iz Rezolucije od 19. siječnja 2017.[2] i na poziv Vijeća iz njegovog Zaključka o daljnjem djelovanju u vezi s Carinskim zakonikom Unije od 29. rujna 2016.[3]

Komisija usto ovim izvješćuje Europski parlament i Vijeće, kako se to zahtijeva, o svojoj upotrebi delegiranja ovlasti za donošenje delegiranih akata iz članka 284. Carinskog zakonika Unije.

Komisija je ovo izvješće pripremila na temelju rasprave o pitanjima u vezi s provedbom Carinskog zakonika Unije s državama članicama i poduzećima EU-a te na temelju vlastite analize.

2. KONTEKST

[1] SL L 269, 10.10.2013., str. 1. Ispravkom (SL L 287, 29.10.2013., str. 90.) ispravljena je tipografska pogreška u tekstu od 10. listopada u kojem je naveden datum provedbe 1. svibnja 2016. U tekstu koji su izglasali Europski parlament i Vijeće predviđen je datum provedbe 1. svibnja 2016.

[2] Rezolucija Europskog parlamenta od 19. siječnja 2017. o rješavanju problema u vezi s provedbom Carinskog zakonika unije i odgovor Komisije – 2016/3024 (RSP)

[3] Zaključak Vijeća o daljnjem djelovanju u vezi s Carinskim zakonikom Unije (SL C 357, 29.09.2016., str. 2.)

a. Pravna struktura

Carinskim zakonikom Unije zamijenjen je Carinski zakonik Zajednice iz 1992. koji je bio prvi pokušaj konsolidacije carinskih propisa EU-a. Iako se u to vrijeme smatrao važnim postignućem i pojednostavnjenjem za poduzeća, postupci i prakse na temelju Carinskog zakonika Zajednice oslanjali su se na upotrebu papirnate dokumentacije koja nije bila prikladna za suvremenije elektroničko poslovno okružje. Usto, zbog sve veće odgovornosti carine u pitanjima koja su opsežnija od ubiranja carina (kao što su suočavanje s izazovima u pogledu sigurnosti i zaštite, nezakonito kretanje novca i krivotvorena roba) bile su potrebne zakonodavne odredbe za učinkovitiju organizaciju carinskih kontrola.

To je Komisiju navelo na provedbu sveobuhvatne procjene učinka radi određivanja pravog pristupa za suočavanje s budućim carinskim izazovima[4] te je, na temelju rezultata te procjene učinka, Komisija krajem 2005. predstavila prijedlog za Modernizirani carinski zakonik EU-a i Odluku o elektroničkoj carini. Međutim, zbog različitih razloga, a posebno zbog toga što je Lisabonskim ugovorom[5] uvedena nova pravna arhitektura s novim pravilima i postupcima koji se odnose na donošenje provedbenih odredbi priloženih glavnim propisima, Komisija je bila obvezna „preinačiti" Modernizirani carinski zakonik prije njegovog planiranog datuma primjene.

Stoga je Komisija 20. veljače 2012. predložila Carinski zakonik Unije kao preinačeni Modernizirani carinski zakonik, uključujući članke kojima se Komisija ovlašćuje za donošenje detaljnih pravila za dopunu i provedbenih pravila, kojim je carinsko zakonodavstvo EU-a usklađeno sa zahtjevima Lisabonskog ugovora.

Carinski zakonik Unije stupio je na snagu 30. listopada 2013., no tog su datuma počele proizvoditi učinak samo ovlasti Komisije, a ostale odredbe Zakonika postale su primjenjive od 1. svibnja 2016. Komisija je u međuvremenu iskoristila svoje ovlasti za donošenje sljedećih pravnih akata, koji zajedno sa Zakonikom čine zakonodavni paket Carinskog zakonika Unije:

i. delegirani akt Carinskog zakonika Unije[6] kojim se nadopunjuju određeni elementi Zakonika koji nisu ključni;
ii. provedbeni akt Carinskog zakonika Unije[7] kojim se utvrđuju jedinstvena postupovna pravila za provedbu Carinskog zakonika Unije;
iii. prijelazni delegirani akt Carinskog zakonika Unije[8] kojim se pružaju alternativna sredstva za razmjenu i pohranu carinskih podataka u međuvremenu dok elektronički sustavi Carinskog zakonika Unije još nisu operativni i
iv. program rada Carinskog zakonika Unije[9] koji je poprimio oblik Provedbene odluke Komisije u kojoj se utvrđuje uspostava informatičkih sustava.

[4] SEC(2005) 1543
[5] SL C 306, 17.12.2007., str. 1.–271.
[6] Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/2446 od 28. srpnja 2015. o dopuni Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o detaljnim pravilima koja se odnose na pojedine odredbe Carinskog zakonika Unije (SL L 343, 29.12.2015., str. 1.)
[7] Provedbena uredba Komisije (EU) 2015/2447 od 24. studenoga 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu određenih odredbi Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju Carinskog zakonika Unije (SL L 343, 29.12.2015., str. 558.)
[8] Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/341 od 17. prosinca 2015. o dopuni Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu prijelaznih pravila za određene odredbe Carinskog zakonika Unije dok odgovarajući elektronički sustavi još nisu operativni te o izmjeni Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/2446 (SL L 69, 15.3.2016., str. 1.)

Usto, kao rezultat dijaloga koji je u tijeku s predstavnicima trgovine, Europskim parlamentom i državama članicama, a koji je doveo do prepoznavanja određenih tehničkih pitanja, Komisija je u suradnji s Europskim parlamentom i Vijećem brzo djelovala na rješavanju tih pitanja donošenjem sljedećih izmjena zakonodavnog paketa čak i prije početka primjene novih pravila:

v. dvije izmjene delegiranog akta Carinskog zakonika Unije:

- prijelaznim delegiranim aktom izmijenjen je delegirani akt kako bi se osigurao neometan prijelaz s Carinskog zakonika Zajednice na Carinski zakonik Unije 1. svibnja 2016.[10] Pokazalo se da se neke odredbe delegiranog akta ne mogu primjenjivati dok informatički sustavi ne postanu u potpunosti operativni te je stoga postojala potreba za određenim prijelaznim mjerama ne samo u Carinskom zakoniku Unije, nego i u delegiranom aktu kako bi se omogućila daljnja upotreba sustava na temelju papirnatih dokumenata ili alternativnih sustava sve dok informatički sustavi ne postanu operativni;
- ispravljene su dvije odredbe[11] delegiranog akta Carinskog zakonika Unije iz kojih je slučajno izostavljena odredba o olakšavanju iz Carinskog zakonika Zajednice. Ispravkom se osigurava nastavak pretpostavke deklaracije za privremeni uvoz ili ponovni izvoz u slučaju turističkog prometa i određene utvrđene robe kao što su palete, kontejneri te plovila i zrakoplovi koji prolaze carinskim područjem. Kad je riječ o zrakoplovima koji prelaze granicu EU-a, obveza dostavljanja usmene ili pisane deklaracije ozbiljno bi utjecala na pogranični i turistički promet;

vi. tehnički ispravak Priloga 12. prijelaznom delegiranom aktu Carinskog zakonika Unije[12], kojim se utvrđuju obrasci koji će se upotrebljavati za zahtjeve i odobrenja.

Konačno, Komisija je u travnju 2016. iskoristila ovlasti iz članka 50. Carinskog zakonika Unije kako bi donijela Provedbenu odluku Komisije[13] kojom se utvrđuju detaljna pravila za uspostavu zajedničkih kriterija rizika i standarda za analizu rizika u pogledu sigurnosti i zaštite radi usklađene primjene određenih carinskih provjera na temelju Carinskog zakonika Unije.

b. Ciljevi i zakonodavni sadržaj

U skladu sa suvremenim potrebama Carinskim zakonikom Unije nastoji se pružiti veća pravna sigurnost i jedinstvenost u korist poduzeća i carinskih uprava, pojednostaviti pravila i postupke, olakšavati učinkovitije carinske transakcije i ostvariti potpunu automatizaciju svih carinskih postupaka i procesa. Carinskim zakonikom Unije istodobno se nastoje bolje zaštititi

[9] Provedbena odluka Komisije (EU) 2016/578 od 11. travnja 2016. o uspostavi programa rada u pogledu razvoja i uvođenja elektroničkih sustava iz Carinskog zakonika Unije (SL L 99 15.4.2016. str. 6.), kojom se zamjenjuje ranija inačica programa rada utvrđenog u Provedbenoj odluci Komisije (EU) 2014/255 od 29. travnja 2014. (SL L 134, 7.5.2014., str. 46. – 53.)

[10] Prijelaznim delegiranim aktom izmijenjeni su članci 2., 3., 104., 106., 112., 113., 128., 138., 141., 144., 146., 181. i 184. delegiranog akta Carinskog zakonika Unije i dodani su članci 122.a, 124., 124.a, 126., 126.a i od 129.a do 129.d.

[11] Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2016/651 od 5. travnja 2016. (SL L 111, 27.4.2016., str. 1.) ispravljeni su članci 136. i 141. delegiranog akta Carinskog zakonika Unije.

[12] Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/698 od 8. travnja 2016. o ispravku prijelaznog delegiranog akta

[13] Provedbena odluka Komisije C 2016/2422 od 27. travnja 2016. o uspostavi zajedničkih kriterija rizika za analizu rizika u pogledu sigurnosti i zaštite

financijski i gospodarski interesi Unije i država članica. Njime se usto nastoji uzeti u obzir razvoj politika i zakonodavstva u drugim područjima koji bi mogli utjecati na carinsko zakonodavstvo, kao što je zaštita i sigurnost uvoza. Neke od najvažnijih zakonodavnih izmjena u okviru Carinskog zakonika Unije koje su u skladu s prethodno navedenim ciljevima su:

- *Nema ograničenja prava carinskog zastupnika* za pružanje usluga u državi članici u kojoj nema poslovni nastan kako bi se osigurali jednaki uvjeti za trgovinu unutar carinske unije.
- *Usklađena pravila za donošenje odluka* država članica, uključujući za izdavanje carinskih odobrenja. Time se nastoji ostvariti pogodnost za trgovinu povećanjem predvidivosti, olakšavanjem postupaka prijave i uvođenjem poboljšanih i strožih pravila o pravu gospodarskog subjekta na saslušanje prije donošenja nepovoljne odluke.
- *Nova pojednostavnjenja postupaka carinjenja.* Kriteriji za ovlaštenog gospodarskog subjekta mogu se upotrijebiti kako bi se utvrdilo mogu li gospodarski subjekti koji nisu ovlašteni gospodarski subjekti ostvariti pogodnosti od određenih pojednostavnjenja, dok su druga pojednostavnjenja dostupna samo ovlaštenim gospodarskim subjektima:
    - Pojednostavnjenja u kojima se primjenjuju određeni ili svi kriteriji za ovlaštenog gospodarskog subjekta uključuju sljedeće: i. carinski zastupnik želi pružati usluge u državi članici u kojoj nema poslovni nastan; ii. smanjenja iznosa zajedničkih jamstava u vezi s carinama koje treba platiti; iii. odobrenje mjesta za podnošenje robe koje nije nadležni carinski ured; iv. odobrenje za podnošenje carinskih deklaracija u obliku „unosa u evidencije deklaranta”; v. odobrenje za pojednostavnjenje u vezi s provozom; vi. odobrenje za vođenje prostora za privremeni smještaj; vii. odobrenja za primjenu posebnih postupaka (carinsko skladištenje, krajnja upotreba, privremeni uvoz te unutarnja i vanjska proizvodnja).

    - Pogodnosti dostupne samo ovlaštenim gospodarskim subjektima (kao nadomjestak za činjenicu da gospodarski subjekti koji žele ostvariti status ovlaštenog gospodarskog subjekta sada moraju zadovoljiti dodatne zahtjeve): i. potpuno ili djelomično smanjenje iznosa jamstva koje je potrebno dostaviti kako bi se ostvarile pogodnosti od odgođenog plaćanja carina; ii. centralizirano carinjenje kojim se subjektima omogućuje podnošenje carinskih deklaracija i plaćanje carina izravno s njihovog mjesta nastana; iii. odustajanje od obveze podnošenja robe na temelju pojednostavnjenja unosa u evidencije deklaranta; iv. „samoprocjena” kojom se pouzdanim gospodarskim subjektima omogućuje izračunavanje iznosa dospjele carine te obavljanje određenih provjera u ime carine i v. dopuštenje za premještanje robe u drugu državu članicu dok se još uvijek nalazi u privremenom smještaju (tj. prije stavljanja u carinski postupak).

- *Standardizacija pravila koja se primjenjuju na obvezujuće carinske odluke o tarifama i podrijetlu:* i. valjanost odluke o obvezujućim tarifnim informacijama (OTI) smanjena je sa šest godina na tri u skladu s ograničenjem koje se primjenjuje na obvezujuće informacije o podrijetlu te ii. odluka o OTI-ju sada je obvezujuća za korisnika, što znači da mora obavijestiti carinska tijela da posjeduje odluku o OTI-ju za deklariranu robu kako bi se spriječilo odabiranje među obvezujućim informacijama.

- *Uvođenje obveznih jamstava* za sve carinske postupke radi zaštite vlastitih sredstava i financijskih interesa EU-a, zajedno s dostupnošću smanjenja iznosa za vrlo pouzdane gospodarske subjekte i oslobođenja za ovlaštene gospodarske subjekte.
- *Nova pravila zaštite i sigurnosti kojima se zahtijeva višestruko arhiviranje na ulasku* tj. ne samo od prijevoznika već i od otpremnika te čak i od primatelja, čime se mjere usklađuju s međunarodnim normama (npr. okvir normi za osiguravanje i olakšavanje globalne trgovine Svjetske carinske organizacije).
- *Ublažavanje pravila o privremenom smještaju,* uključujući produljenje razdoblja za smještaj na 90 dana (u odnosu na radnije odredbe o 20 ili 45 dana, ovisno o tome je li se roba prevozila morem) te omogućivanje premještanja robe između prostora na temelju privremenog smještaja bez postupka provoza.
- *Spajanje carinskih postupaka „unutarnje proizvodnje", „prerade pod carinskim nadzorom" i postupaka uništenja.* Usto, korisnik odobrenja za primjenu carinskog postupka sada ima više vremena odlučiti hoće li ponovno izvesti gotovu robu, hoće li je uništiti ili staviti u slobodan promet.

c. Elektronički sustavi

U skladu s Carinskim zakonikom Unije razmjena informacija između gospodarskih subjekata i carinskih tijela te među carinskim tijelima mora se do 2020. temeljiti isključivo na tehnikama elektroničke obrade podataka. To se smatra velikim korakom u olakšavanju zakonite trgovine, smanjenju administrativnih opterećenja i osiguranju primjene usklađenih zahtjeva diljem EU-a. Radi ostvarenja tog cilja u tijeku su modernizacija ili razvoj sedamnaest elektroničkih sustava u skladu s rasporedom utvrđenim u programu rada Carinskog zakonika Unije. Ti se sustavi mogu podijeliti u dvije kategorije: i. četrnaest transeuropskih sustava koje će Komisija razviti ili modernizirati u suradnji s državama članicama, uključujući središnje sustave i sustave koji imaju nacionalnu sastavnicu koju trebaju provesti države članice te ii. tri nacionalna sustava koja trebaju razviti i modernizirati države članice.

Četrnaest transeuropskih sustava (uključujući one s nacionalnim sastavnicama) navedeno je kako slijedi:

1. sustav registriranih izvoznika – *REX* (novo): njegov je cilj staviti na raspolaganje najnovije informacije o registriranim izvoznicima s poslovnim nastanom u zemljama korisnicama općeg sustava povlastica (zemlje koje ostvaruju pogodnosti od općeg sustava povlastica EU-a koji omogućuje povlašteni pristup tržištu EU-a) i subjektima Europske unije koji izvoze u zemlje korisnice općeg sustava povlastica i određene druge zemlje;
2. obvezujuće tarifne informacije – *OTI* (modernizacija): cilj je usklađivanje Carinskog zakonika Unije s bazom podataka koja sadržava sve obvezujuće tarifne informacije koje su izdale carinska tijela država članica;
3. sustav carinskih odluka *(CDS)* (novo): cilj je diljem Unije uskladiti postupke za carinske odluke povezane s primjenom carinskog zakonodavstva olakšavanjem savjetovanja tijekom razdoblja donošenja odluke i upravljanja postupkom odobrenja;
4. jedinstveno upravljanje korisnicima i digitalni potpis – *UUM&DS* ili „*EU-ov portal za gospodarske subjekte"* (novo): cilj je gospodarskim subjektima osigurati izravan pristup različitim elektroničkim carinskim sustavima usklađen na razini EU-a kako je definirano Carinskim zakonikom Unije;

5. ovlašteni gospodarski subjekti – *AEO* (modernizacija): cilj je unaprijediti poslovne procese povezane sa zahtjevima i odobrenjima u pogledu ovlaštenih gospodarskih subjekata, uzimajući u obzir promjene Carinskog zakonika Unije;
6. sustav registracije i identifikacije gospodarskih subjekata – *EORI* (modernizacija): cilj je ostvariti manju modernizaciju postojećeg sustava kojim se omogućuju registracija i identifikacija gospodarskih subjekata Unije te osoba iz trećih zemalja čije područje djelovanja obuhvaća carinska pitanja u Uniji;
7. zajednička carinska tarifa i nadzor – *Surveillance* (modernizacija): cilj je radi usklađivanja sa zahtjevima Carinskog zakonika Unije modernizirati postojeću bazu podataka u kojoj se evidentiraju i centraliziraju svi podaci o trgovini EU-a (uvoz i izvoz), a koje svakodnevno pružaju nacionalna carinska tijela;
8. dokaz o statusu iz Unije – *PoUS* (novo): njime će se omogućiti pohranjivanje, upravljanje i raspolaganje svim deklaracijama koje gospodarski subjekti dostavljaju radi dokaza o statusu njihove robe u Uniji;
9. novi kompjutorizirani provozni sustav – *NCTS* (modernizacija): njime se usklađuje postojeći provozni sustav s novim zahtjevima Carinskog zakonika Unije poput bilježenja događaja „u transportu”, usklađivanja razmjene informacija s podatkovnim zahtjevima Carinskog zakonika Unije te modernizacija i razvoj sučelja s ostalim sustavima;
10. automatizirani sustav izvoza – *AES* (modernizacija postojećeg transeuropskog sustava i postojećih nacionalnih sustava izvoza): cilj je provedba postojećih zahtjeva Carinskog zakonika Unije za izvoz i izlaz robe;
11. standardizirana razmjena informacija za posebne postupke – *INF* (novo): razvoj novog sustava za pružanje potpore i pojednostavnjenje postupaka upravljanja podacima i elektroničke obrade podataka u području posebnih postupaka;
12. centralizirano carinjenje za uvoz – *CCI* (novo): cilj je uskladiti obradu carinskih deklaracija i odobrenje za puštanje robe među nadležnih carinskih ureda kako bi gospodarski subjekti mogli centralizirati svoje poslovanje s carinskim tijelima;
13. upravljanje jamstvima – *GUM* (novo): cilj je diljem EU-a omogućiti dodjelu zajedničkih carinskih jamstava u stvarnom vremenu koja gospodarski subjekti podnose u slučaju postojanja rizika od neplaćanja carine te njihovo upravljanje;
14. sustav kontrole uvoza – *ICS* (modernizacija): cilj je osnažiti sigurnost i zaštitu opskrbnog lanca poboljšanjem kvalitete, arhiviranja, dostupnosti i razmjene podataka koji se odnose na ulaznu skraćenu deklaraciju i s time povezane rizike i kontrolu podataka.

Tri sustava koja države članice moraju razviti ili modernizirati navedena su kako slijedi:

1. Usklađivanje i olakšavanje posebnih postupaka: u nacionalnim sustavima morat će se provesti svi zahtjevi Carinskog zakonika Unije potrebni za carinsko skladištenje, krajnju upotrebu, privremeni uvoz te unutarnju i vanjsku proizvodnju;
2. Obavijest o dolasku, obavijest o podnošenju carini i privremeni smještaj: utvrđuje se automatizacija postupaka na nacionalnoj razini u pogledu obavijesti o dolasku prijevoznih sredstava, podnošenja robe i deklaracija za privremeni smještaj, kako je opisano u Carinskom zakoniku Unije te pružanje potpore usklađivanju među državama članicama u pogledu razmjene informacija između trgovaca i carine.

3. Modernizacija nacionalnih sustava uvoza: cilj je provedba svih zahtjeva za postupke i podatke iz Carinskog zakonika Unije koji se odnose na uvoz.

3. PREISPITIVANJE

a. Trenutačno stanje provedbe zakonodavnog paketa Carinskog zakonika Unije

Paket Carinskog zakonika Unije pravodobno je proveden 1. svibnja 2016. Komisija nije do sada utvrdila velike probleme u njegovoj primjeni, iako je očito da će se koristi i učinak Carinskog zakonika Unije u potpunosti pokazati tek nakon uvođenja svih povezanih informatičkih sustava.

Komisija je od stupanja na snagu Carinskog zakonika Unije nastavila s redovitim sastancima s državama članicama i predstavnicima trgovine kako bi se utvrdili i riješili problemi u pogledu zakonodavstva, pomoglo u njihovom tumačenju i istražio opseg daljnjeg pojednostavnjenja postupaka. Taj je postupak savjetovanja u skladu s obvezama koje je Komisija preuzela u svojoj Komunikaciji o razvoju carinske unije EU-a i upravljanju njome[14]. Komisija je u svakom trenutku posebnu pozornost posvetila potrebi za realnim rokovima te troškovima i općem utjecaju promjena na carinu i trgovinu.

Usto, države članice i predstavnici trgovine surađuju s Komisijom na nekoliko smjernica kojima se obrađuje praktična primjena novih pravila.

Komisija je osnovala niz projektnih skupina[15] u okviru programa Carina 2020., uključujući i države članice i predstavnike trgovine, radi razmatranja konkretnih poslovnih slučajeva:

- *projektnu skupinu za pojednostavnjenja*, za razvoj pogodnosti samoprocjene, unosa u evidencije deklaranta i centraliziranog carinjenja;
- *projektnu skupinu za uvoze male vrijednosti*, za analizu najprikladnijeg načina osiguravanja jednakih uvjeta za poštanske subjekte i kurirske službe, imajući u vidu povećanje internetske prodaje i posljedičnu obvezu carine da osigura odgovarajuće provjere te zaštiti građane i financijske interese EU-a bez narušavanja zakonite trgovine;
- *projektnu skupinu za provoz*, za rad na upotrebi elektroničkih provoznih isprava kao provozne deklaracije za zračni prijevoz ili pomorski prijevoz;
- *projektnu skupinu za jamstva,* za istraživanje kako bi se uvjetima za ostvarivanje pogodnosti od ukupnog ili djelomičnog smanjenja razine zajedničkog osiguranja moglo bolje odgovoriti na gospodarsku stvarnost;

Nadalje, u tijeku je pilot-ispitivanje zajedno s predstavnicima trgovine i državama članicama, kako je predviđeno Carinskim zakonikom Unije, kako bi se ispitale nove metode i pronašli bolji načini za suočavanje s izazovima kao što su oni do kojih je došlo zbog povećane

[14] COM(2016)0813 final.
[15] Vidjeti evidenciju stručnih skupina Komisije na stranici: http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?do=search.result&page=1

internetske prodaje, nedostatne dostupnosti podataka i potrebe za pristupima na temelju sustava.

Taj postupak redovitog dijaloga s dionicima doveo je do određenih daljnjih izmjena i dopuna zakonodavnog paketa Carinskog zakonika Unije od 1. svibnja 2016., kako je navedeno u nastavku:

i. izmjena članka 136. Carinskog zakonika Unije u pogledu robe koja je privremeno napustila carinsko područje Unije morem ili zrakom. Ta je izmjena[16] bila nužna radi osiguravanja pravilnog carinskog nadzora u slučaju određene robe koja u Uniju ulazi kroz jednu luku, ali svoj put nastavlja na kontejnerskom brodu u drugoj luci u Uniji i istovaruje se u toj drugoj luci. Kao rezultat izmjene, roba se ujedno mora podnijeti i carini u toj drugoj luci;

ii. izmjena provedbenog akta[17] Carinskog zakonika Unije, kako bi se zakonodavstvo bolje prilagodilo potrebama nadležnih tijela i trgovine te kako bi se bolje osigurala djelotvorna i jedinstvena primjena pravila. Najznačajnije promjene, uvedene na zahtjev predstavnika trgovine, mogu se sažeti kako slijedi:

   - razjašnjena su i pojednostavnjena pravila kojima se uređuju dugoročne izjave dobavljača. Predstavnici trgovine posebno su pozdravili ponovno uvođenje mogućnosti da gospodarski zastupnici bilo kada tijekom godine izdaju jedinstvenu izjavu koja obuhvaća cijelu kalendarsku godinu;
   - izvoznicima je omogućeno više vremena za dobivanje broja registriranih izvoznika (čime se izvoznicima omogućuje samocertificiranje podrijetla robe) za potrebe trgovinskog sporazuma između EU-a i Kanade (CETA) i
   - poboljšana su pravila određivanja izlaznog carinskog ureda u slučaju uvoza nakon kojeg slijedi provoz trošarinske robe.

iii. donošenje provedbenog akta[18] o tehničkim protokolima za razvoj, održavanje i upotrebu elektroničkih sustava za razmjenu informacija i pohranu takvih informacija u skladu s Carinskim zakonikom Unije. Njime se utvrđuju pravila kojima se uređuje sustav carinskih odluka i sustav za jedinstveno upravljanje korisnicima i digitalni potpis (vidjeti odjeljak b. u nastavku);

iv. delegirani akt i provedbeni akt vjerojatno će trebati ponovno izmijeniti 2018. kako bi se njima, među ostalim, riješile sljedeće točke:

   - nova *definicija izvoznika* iz članka 1. stavka 19. delegiranog akta kojom će se od izvoznika i dalje zahtijevati da ima poslovni nastan u EU-u, no ublažit će se uvjet da izvoznik mora posjedovati prodajni ugovor. Predstavnici trgovine

[16] Uredba (EU) 2016/2339 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2016. o izmjeni Uredbe (EU) br. 952/2013 o Carinskom zakoniku Unije, u pogledu robe koja je privremeno napustila carinsko područje Unije morem ili zrakom (SL L 354, 23.12.2016., str. 32.)

[17] Provedbena uredba Komisije (EU) 2017/989 od 8. lipnja 2017. o ispravku i izmjeni Provedbene uredbe (EU) 2015/2447 o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu određenih odredbi Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju Carinskog zakonika Unije (SL L 149, 13.6.2017., str. 19.–56.)

[18] Provedbena uredba Komisije (EU) 2017/2089 od 14. studenoga 2017. o tehničkim protokolima za razvoj, održavanje i upotrebu elektroničkih sustava za razmjenu informacija i pohranu takvih informacija u skladu s Carinskim zakonikom Unije

smatraju da trenutačna definicija ne odražava na odgovarajući način postojeće poslovne modele, poput onog u kojem prodavač ima poslovni nastan izvan EU-a;

- izmjena članaka 114. i 134. delegiranog akta carinskog zakonika Unije radi uvođenja fleksibilnosti u carinskim formalnostima koje se primjenjuju između *posebnog fiskalnog područja* i njegovog kopnenog područja (tj. za transakcije unutar jedne države članice);
- produljenje na više od jednog dana u roku iz članka 115. delegiranog akta Carinskog zakonika Unije za deklariranje *robe pohranjene na mjestu koje nije prostor za privremeni smještaj*. Izmjena bi trebala biti osmišljena kako bi se osiguralo da i subjekti u trgovini i carinska tijela mogu lakše zadovoljiti rok, a da isti i dalje ostane kratak kako bi se izbjegle zloupotrebe;
- izmjena postojeće odredbe kojom se zahtijeva ispis *očevidnika o ribolovu*, uključujući povjerljive poslovne informacije, koji je potrebno dostaviti carinskim tijelima trećih zemalja kako bi ta tijela mogla potvrditi da nije došlo do manipulacije proizvodima morskog ribolova koji su pretovareni ili prevezeni kroz njihovu zemlju ili državno područje. Ribarska industrija upozorila je Komisiju na problem da se od njih zahtijeva otkrivanje povjerljivih poslovnih informacija o mjestu ulova ribe pa bi se stoga izmjenom trebalo osigurati da ne dolazi do razmjene povjerljivih informacija koje pripadaju plovilima EU-a;
- izmjena delegiranog akta radi ponovnog uvođenja odredbe koja je postojala na temelju zakonodavstva Carinskog zakonika Zajednice. Predstavnici trgovine napomenuli su da paket Carinskog zakonika Unije ne sadržava niti jednu odredbu kojom se korisniku odobrenja za krajnju upotrebu posebno dopušta da *u jednom rezervoaru pohrani* energente razvrstane pod različitim podbrojevima. Iz razloga povezanih s tehničkim značajkama tih proizvoda, zbog tog je ograničenja nemoguće u praksi upotrijebiti takva odobrenja za krajnju upotrebu;
- izmjena regulatornog okvira primjenjiva na *automobile koje rezidenti EU-a iznajmljuju izvan EU-a*. Trenutačno, ako automobili nemaju registarske pločice EU-a, oni podliježu plaćanju uvozne carine pri ulasku na carinsko područje EU-a (osim ako se rezident EU-a koristi unajmljenim automobilom za povratak u svoje mjesto boravišta). To se smatra previše restriktivnim u slučaju kada rezidenti EU-a kratkoročno unajmljuju automobile pa se delegirani akt može izmijeniti kako bi se otklonio taj problem;
- izmjena pravila o podrijetlu kako bi se moglo *odobriti povlašteno tarifno postupanje za prerađene proizvode* koji su dobiveni iz uvezene robe koja ispunjava uvjete za povlašteno tarifno postupanje na temelju postupka unutarnje proizvodnje. Tom bi se izmjenom predmetnim gospodarskim subjektima omogućilo tarifno postupanje jednako onom koje su ostvarivali u okviru carinskog postupka poznatog kao prerada pod carinskim nadzorom, na temelju Carinskog zakonika Zajednice;
- određene tehničke izmjene kako bi se pravila za registraciju za elektronički sustav registriranih izvoznika bolje prilagodila situaciji izvoznika;

Komisija je uz navedene općenitije izmjene paketa Carinskog zakonika Unije, kao što je to učinila na temelju Carinskog zakonika Zajednice, upotrijebila svoje ovlasti na temelju

Carinskog zakonika Unije kako bi u nekoliko navrata donijela provedbene akte za posebne ili tehničke potrebe, primjerice za carinsko razvrstavanje robe i za privremeno odstupanje od pravila o povlaštenom podrijetlu.

b. Trenutačno stanje provedbe programa rada Carinskog zakonika Unije

Prvi rok za puštanje u rad nekih od sedamnaest informatičkih sustava navedenih u programu rada Carinskog zakonika Unije bila je 2017. i taj je rok ostvaren:

- Komisija je 1. siječnja 2017. pokrenula sustav registriranih izvoznika. Ta nova baza podataka sadržava podatke o registriranim izvoznicima u zemljama korisnicama općeg sustava povlastica EU-a i o određenim registriranim subjektima u EU-u, uključujući u kontekstu sporazuma o slobodnoj trgovini s Kanadom. Time se gospodarskom subjektu omogućuje provjeravanje je li dobavljač registriran kako bi se omogućilo izdavanje izjave o podrijetlu te će se carinskim tijelima EU-a ujedno omogućiti potvrda brojeva iz sustava registriranih izvoznika navedenih u carinskim deklaracijama u odnosu na središnju bazu podataka. U EU-u je registrirano otprilike 20 000 izvoznika, a otprilike 11 000 registrirano je u zemljama korisnicama općeg sustava povlastica koje već primjenjuju sustav. Povratne informacije koje su dostavili gospodarski subjekti, carinska tijela EU-a i nadležna tijela u zemljama korisnicama općeg sustava povlastica izrazito su pozitivne i nisu zabilježene pritužbe;
- Komisija je u listopadu 2017. istodobno pokrenula sustav za carinske odluke i sustav za jedinstveno upravljanje korisnicima i digitalni potpis. Sustav carinskih odluka je veliki korak u usklađivanju načina na koji se upravlja carinskim odobrenjima u 28 država članica. Sustav ima zajedničke komponente (EU-ov portal za gospodarske subjekte, središnji sustav upravljanja carinskim odlukama i referentne usluge za korisnike) te nacionalne komponente (nacionalni portal za gospodarske subjekte i nacionalni sustav upravljanja carinskim odlukama). Sustavom se omogućuje obrada dvadeset i dva carinska odobrenja kao što su odobrenja za pojednostavnjene deklaracije, centralizirano carinjenje, unutarnju i vanjsku proizvodnju, zajednička jamstva, odgodu plaćanja, provoz i nekoliko drugih odobrenja. Gospodarski subjekt može podnijeti zahtjev za odobrenje upotrebom sustava za jedinstveno upravljanje korisnicima i digitalni potpis koji mu omogućuje pristup sustavu za odluke;
- prva faza sustava obvezujućih tarifnih informacija (OTI) dovršena je u listopadu 2017., što je i bio ciljani rok za dovršetak te faze.

Dovršetak drugih elektroničkih sustava do datuma utvrđenih u programu rada odvija se u skladu s planom. Konkretno, očekuje se da će do 2020. biti dovršeno gotovo osamdeset posto rada Komisije na transeuropskim sustavima.

Međutim, postalo je očito kako do 2020. neće svi sustavi biti u potpunosti dovršeni. Taj je rok oduvijek bio ambiciozan imajući u vidu složenost zadaće i troškove uvođenja novih informatičkih sustava u EU-u. Pri utvrđivanju tog roka predviđeno je da će se pravila kojima se dopunjuje i provodi Carinski zakonik Unije (delegirani akt, provedbeni akt i prijelazni delegirani akt) donijeti vrlo brzo nakon donošenja Carinskog zakonika Unije 2013., kako bi se njihove odredbe mogle uzeti u obzir u razvoju informatičkih sustava. Međutim, rasprava o dopunskim i provedbenim odredbama trajala je dulje nego je očekivano pa su akti u konačnom obliku doneseni tek krajem 2015. i početkom 2016. To je dovelo do kašnjenja u izradi funkcionalnih specifikacija za elektroničke sustave kojima se obrađuju deklaracije i

obavijesti, a koji se temelje na zahtjevima za podatke iz Priloga B delegiranom i provedbenom aktu Carinskog zakonika Unije. Složenost sustava postala je potpuno jasna tek dovršetkom tih tehničkih specifikacija.

Usto, usklađivanje zahtjeva za podatke (tj. podataka koje carinska tijela država članica zahtijevaju od gospodarskih subjekata) pokazalo se jednim od glavnih izazova za razvoj informatičkih sustava. Usklađivanje podataka ključno je za interoperabilnost različitih elektroničkih sustava i za usklađenu primjenu propisa. Ključno je i kako bi se osiguralo usklađivanje s međunarodnim modelima podataka kao što je onaj Svjetske carinske organizacije i time osiguralo povezivanje s informatičkim sustavima trećih zemalja i olakšala trgovina. Međutim, taj rad podrazumijeva veće ulaganje od očekivanog u smislu vremena i financijskih sredstava za potpuno reprogramiranje nekih od postojećih elektroničkih sustava.

Budući da su elektronički sustavi međusobno usko povezani, drugi izazov jest provesti ih ispravnim redoslijedom kako bi se osiguralo uvažavanje međuovisnosti i uvođenje promjena za uprave i trgovinu na strukturiran i dosljedan način.

Posebna pitanja proizlaze u pogledu modernizacije sustava kontrole uvoza. Taj je sustav osmišljen kao odgovor na pitanja u pogledu sigurnosti nakon napada 11. rujna te u okviru standarda za međunarodnu trgovinu koje je zagovarala Svjetska carinska organizacija. Njime se od prijevoznika zahtijeva elektroničko slanje određenog broja podatkovnih elemenata carinskom uredu prvog ulaska u EU prije nego što roba uđe na područje te, u većini slučajeva, čak i prije nego što roba napusti zemlju izvoza. Cilj na temelju Carinskog zakonika Unije jest poboljšati postojeći sustav kontrole uvoza. Sustavom ICS2 uvelo bi se, na primjer, europsko središnje spremište podataka kojim bi se unaprijed prikupljalo visokokvalitetne informacije o teretu u stvarnom vremenu; omogućilo bi se višestruko arhiviranje (tj. kako bi i uvoznik, primatelj ili druge odgovarajuće osobe mogli osigurati potrebne podatke o robi koja ulazi u carinsku uniju, a ne samo prijevoznik); osiguralo bi se usklađeno sučelje za gospodarske subjekte kako bi mogli unaprijed podnositi informacije o teretu na standardiziran i usklađen način te bi se osigurali alati kojima će se carinskim tijelima za potrebe upravljanja rizikom pomoći u pregledu velikih količina informacija pohranjenih u spremištu. Međutim, očito je da je rad koji je potreban za sustav kontrole uvoza znatno opsežniji nego je očekivano, posebno zbog velikih sigurnosnih zahtjeva za podatke u središnjem spremištu podataka, visokih operativnih troškova, prethodno navedene potrebe za usklađivanjem zahtjeva za podatke i potrebe za više zajedničkih funkcionalnosti na razini EU-a kako bi se smanjio zahtjev za usporednim skupim nacionalnim ulaganjima.

c. Sljedeći koraci

Komisija će nastaviti s redovitim raspravama s državama članicama i poduzećima kako bi se osiguralo da se Carinskim zakonikom Unije *olakšava trgovina*. Pojednostavnjenje carinskog zakonodavstva i postupaka uvedenih Carinskim zakonikom Unije već ostvaruje pozitivne učinke i gospodarski subjekti uglavnom ga pozdravljaju. Međutim, neki tvrde da Carinski zakonik Unije ne olakšava trgovinu u dovoljnoj mjeri. Oni ukazuju na činjenicu da je trenutačno status ovlaštenog gospodarskog subjekta obvezan za ostvarivanje pogodnosti od određenih pojednostavnjenja što će staviti u nepovoljan položaj mala poduzeća koja nisu u mogućnosti uložiti u stjecanje tog statusa, iako su upravo predstavnici poduzeća zahtijevali određene posebne pogodnosti za ovlaštene gospodarske subjekte u zamjenu za ulaganje i napor koje uključeni gospodarski subjekti ulažu u stjecanje odobrenja za ovlaštenog gospodarskog subjekta. Brojni predstavnici trgovine ujedno ističu da će trebati previše vremena za potpunu realizaciju pogodnosti Carinskog zakonika Unije zbog dugih prijelaznih

razdoblja koja su omogućena za nastavak postojanja sustava na temelju papirnatih dokumenata u određenim državama članicama, iako drugi traže dulja prijelazna razdoblja za dovršetak svih novih elektroničkih zahtjeva. Nadalje, određeni predstavnici trgovine ukazuju na stalne razlike u tumačenju pravila među državama članicama.

Komisija će ujedno nastaviti blisko surađivati s dionicima *kako bi se utvrdile pogreške i tehničke nepravilnosti* u zakonodavnom paketu. Pravni akti Carinskog zakonika Unije imaju više od 2000 stranica te su stoga daljnje prilagodbe zakonodavnog paketa neizbježne. Prethodni Carinski zakonik Zajednice i njegove odgovarajuće provedbene odredbe zahtijevali su nekoliko izmjena.

Za carinska tijela ključno je *zaštititi prihode i pobrinuti se za sigurnost i zaštitu*. Stoga je nužno nastaviti s djelovanjem na osiguravanju ravnoteže između kontrola i olakšavanja trgovine te da se svi problemi u tom pogledu brzo riješe. Taj će rad uključivati neprestanu intenzivnu suradnju s Europskim parlamentom, Europskim revizorskim sudom i službama unutar Komisije nadležnima za zaštitu vlastitih sredstava EU-a i borbu protiv prijevara.

Kad je riječ o *elektroničkim sustavima Carinskog zakonika Unije*, Komisija smatra da je potrebno produljiti rok za određene sustave kako bi se osigurala neometana provedba ostalih sustava do ciljnog roka u 2020. Državama članicama i poduzećima trebaju razumni rokovi i pravna sigurnost u pogledu mjera za razmjenu i pohranu carinskih podataka te trebaju u prosjeku dvije godine za donošenje mjera za svaki elektronički sustav. Ako postoji vjerojatnost da određeni sustavi neće biti provedeni do tog datuma, to je potrebno objasniti do 2018. te je potrebno pružiti sigurnost u pogledu pravnih pravila koja će se primjenjivati u nedostatku takvih sustava.

Komisija stoga predlaže sljedeće:

i. provedbu privremenog ocjenjivanja Carinskog zakonika Unije do kraja 2021. i sveobuhvatne provjere prikladnosti nakon uvođenja svih elektroničkih sustava. Provjera prikladnosti omogućit će Komisiji da donese dugoročnu odluku o tome jesu li potrebne izmjene u politici kako bi Carinski zakonik Unije i dalje bio prikladan za svrhu u svjetskom trgovinskom okružju te kako bi nastavio pružati odgovarajuće uravnoteživanje olakšavanja trgovine i kontrola;

ii. prije provjere prikladnosti Komisija može i dalje predstavljati prijedloge za bilo koje ispravke ili tehničke izmjene zakonodavnog paketa Carinskog zakonika Unije nužne za osiguranje daljnjeg neometanog funkcioniranja zakonodavnog okvira;

iii. Komisija će razmotriti predstavljanje zakonodavnog prijedloga početkom 2018. za produljenje roka za daljnju upotrebu prijelaznih mjera u pogledu ograničenog broja elektroničkih sustava koji se ne mogu u potpunosti provesti do roka 2020. Nakon toga će slijediti Provedbena odluka Komisije s odgovarajućim ažuriranjem programa rada. Sustavi za koje se u ovom trenutku smatra da će zahtijevati daljnji rad nakon 2020. jesu sljedeći:

- modernizacija sustava kontrole uvoza (ICS), novog kompjuteriziranog provoznog sustava i automatiziranog sustava izvoza zajedno s izvoznom sastavnicom sustava posebnih postupaka te
- uvođenje sustava centraliziranog carinjenja za uvoz, dokaza o statusu iz Unije i upravljanja jamstvima.

Komisija se savjetovala s državama članicama u pogledu elektroničkih sustava koji će zahtijevati daljnji rad te je ovaj okvirni plan sastavila na temelju odgovora dobivenih od država članica. Savjetovala se ujedno i s predstavnicima trgovine na redovitim sastancima Kontaktne skupine za trgovinu koja okuplja predstavnike iz različitih trgovinskih udruženja.

4. IZVRŠAVANJE OVLASTI ZA DONOŠENJE DELEGIRANIH AKATA

Komisija je na temelju članka 284. Carinskog zakonika Unije ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s postupkom iz članka 290. UFEU-a radi dopune ili izmjene određenih elemenata Uredbe o Carinskom zakoniku Unije koji nisu ključni, u razdoblju od pet godina počevši od 30. listopada 2013. Člankom 284. stavkom 2. od Komisije se zahtijeva da Europskom parlamentu i Vijeću podnese izvješće u pogledu upotrebe svoje ovlasti za donošenje delegiranih akata. Komisija mora pripremiti izvješće najkasnije devet mjeseci prije isteka petogodišnjeg razdoblja, odnosno do 30. siječnja 2018.

Carinskim zakonikom Unije Komisiji se daje ovlast za donošenje delegiranih akata na temelju sljedećih odredbi: članaka 2., 7., 10., 20., 24., 31., 36., 40., 62., 65., 75., 88., 99., 106., 115., 122., 126., 131., 142., 151., 156., 160., 164., 168., 175., 180., 183., 186., 196., 206., 212., 216., 221., 224., 231., 235., 253., 265. i 279.

Komisija je do studenog 2017. četiri puta primijenila svoju ovlast za donošenje delegiranih akata (vidjeti odjeljak 2.a):

a) za donošenje delegiranog akta[19] Carinskog zakonika Unije. U tablici u Prilogu povezuju se odredbe delegiranog akta Carinskog zakonika Unije s ovlastima Komisije na temelju Zakonika;

b) za donošenje prijelaznog delegiranog akta[20] Carinskog zakonika Unije, na temelju ovlasti iz članka 279. Zakonika;

c) za ispravak članaka 136. i 141. delegiranog akta[21] Carinskog zakonika Unije, na temelju ovlasti iz članka 160. Zakonika te

d) za ispravak Priloga 12. prijelaznog delegiranog akta[22] Carinskog zakonika Unije, na temelju ovlasti iz članka 279. Zakonika.

U pripremi delegiranih akata Komisija se savjetovala sa svim odgovarajućim dionicima, posebno stručnjacima i gospodarskim subjektima iz sektora trgovine, logistike i gospodarskog sektora država članica. Stručnjaci iz država članica i poslovne zajednice raspravljali su o odredbama uključenima u delegirane akte te su ih podržali.

[19] Vidjeti bilješku 6
[20] Vidjeti bilješku 8
[21] Vidjeti bilješku 11
[22] Vidjeti bilješku 12

Komisija je tijekom postupovnog procesa i procesa donošenja odluka osigurala pravodobno i odgovarajuće prenošenje relevantnih dokumenata Europskom parlamentu i Vijeću. Europski parlament i Vijeće nisu se protivili donošenju niti jednog od tih akata.

Kako bi se osigurala neprestana prilagodba carinskog zakonodavstva EU-a tehničkim zahtjevima i tehnološkom napretku carinske djelatnosti, Komisija smatra da je ovlast za donošenje delegiranih akata koja joj je dodijeljena Carinskim zakonikom Unije potrebno produljiti za daljnje razdoblje od pet godina, u skladu s člankom 284. stavkom 2. Carinskog zakonika Unije.

5. ZAKLJUČAK

Ovim izvješćem Komisija postupa u skladu sa i. zahtjevom Europskog parlamenta za izvješće o provedbi Carinskog zakonika Unije te ii. obvezom podnošenja izvješća Europskom parlamentu i Vijeću o svojoj upotrebi delegiranih ovlasti na temelju članka 284. stavka 2. Uredbe o Carinskom zakoniku Unije.

Kad je riječ o provedbi Carinskog zakonika Unije, Komisija znatnim postignućem smatra činjenicu da Carinski zakonik Unije kojim su uvedene velike promjene tijekom prvih osamnaest mjeseci provedbe nije naišao na nijedan veliki zakonodavni problem. Redovito savjetovanje s državama članicama i trgovinom dovelo je do brzog uklanjanja svih tehničkih pogrešaka koje su uočene od donošenja Zakonika 2013. Istodobno je postalo jasno da se utjecaj Carinskog zakonika Unije mora ubuduće sveobuhvatno ispitati kako bi se utvrdilo jesu li Carinskim zakonikom Unije ispunjeni ciljevi za koje je osmišljen ili jesu li potrebne bilo koje prilagodbe politike. Komisija stoga predlaže:

- do 2021. provesti privremeno ocjenjivanje zakonodavnog okvira Carinskog zakonika Unije i elektroničkih sustava provedenih do tog datuma;
- provesti sveobuhvatniju provjeru prikladnosti nakon provedbe svih elektroničkih sustava;
- nastaviti predlagati ispravke ili tehničke izmjene zakonodavnog paketa Carinskog zakonika Unije potrebne kako bi se osigurao nastavak neometanog funkcioniranja zakonodavnog okvira;
- razmotriti predstavljanje zakonodavnog prijedloga početkom 2018. radi izmjene Carinskog zakonika Unije, kako bi se najkasnije do 2025. produljilo razdoblje tijekom kojeg se mogu upotrebljavati prijelazne mjere u pogledu carinskih formalnosti koje se rješavaju informatičkim sustavima, a koji se ne mogu u potpunosti provesti do 2020.;
- modernizaciju programa rada Carinskog zakonika Unije Provedbenom odlukom Komisije.

Kad je riječ o primjeni ovlasti za donošenje delegiranih akata iz članka 284. stavka 2. Carinskog zakonika Unije, Komisija smatra da je aktivno i na odgovarajući način iskoristila te ovlasti. Komisija istodobno smatra da bi to delegiranje ovlasti trebalo proširiti kako bi se njime omogućilo predlaganje bio kojih daljnjih mjera potrebnih za prilagodbu carinskog zakonodavstva tehničkom i tehnološkom napretku, kao i dinamici trgovine.

Komisija poziva Europski parlament i Vijeće da prime ovo izvješće na znanje.

Prilog

Odredbe o dodjeljivanju ovlasti u okviru Carinskog zakonika Unije	Odredbe delegiranog akta Carinskog zakonika Unije u skladu s delegiranjem ovlasti
Članak 2.	Članci 114., 134., 188.
Članak 7. (sredstva za razmjenu i pohranu informacija i zajednički zahtjevi u pogledu podataka)	Članci 2., 3., 4., 9., 19., 21., 38., 39., 40., 82., 85., 86., 87., 92., 93., 94., 95., 96., 116., 124., 124.a, 125., 126., 126.a, 127., 129.a, 129.b, 130., 131., 132., 133., 144., 154., 157., 160., 163., 164., 165., 175., 178., 181., 184., 185., 190., 196., 238., 241., 246., 247., 249.
Članak 10.	Članci 5., 6., 7.
Članak 20.	Članak 210.
Članak 24. (odluke koje se odnose na primjenu carinskog zakonodavstva)	Članci 5., 8., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 22., 26., 27., 28., 29., 30., 82., 92., 97., 121., 123., 156., 162., 171., 172., 173., 186., 192., 194., 205.
Članak 31. (opoziv i izmjena povoljnih odluka)	Dodijeljena ovlast još nije iskorištena: Odredba se odnosi na: 1. slučajeve u kojima se povoljna odluka upućena na više osoba može opozvati u pogledu osobe koja ne uspije ispuniti obvezu koja joj je tom odlukom nametnuta te i u pogledu drugih uključenih osoba; 2. iznimne slučajeve u kojima carinska tijela mogu odgoditi dan od kojeg opoziv ili izmjena proizvode učinke.
Članak 36. (upravljanje odlukama koje se odnose na obvezujuće informacije)	Dodijeljena ovlast još nije iskorištena: Odredba se odnosi na: 1. posebne slučajeve iz članka 34. stavka 7. točke (b) i stavka 8. u kojima se opozivaju odluke o OTI-ju i OIP-u; 2. slučajeve iz članka 35. u kojima se odluke o obvezujućim informacijama donose u pogledu drugih čimbenika na temelju kojih se primjenjuju uvozne ili izvozne carine i druge mjere u vezi s trgovinom robom.
Članak 40.	Članci 23., 24., 25.
Članak 62.	Članci 31., 32., 33., 34., 35., 36.
Članak 65. (Povlašteno podrijetlo)	Članci 41., 42., 43., 44., 45., 46., 47., 48., 49., 50., 51., 52., 53., 54., 55., 56., 57., 58., 59., 60., 61., 62., 63., 64., 65., 66., 67., 68., 69., 70.
Članak 75.	Članak 71.

Članak 88. (Carinski dug)	Članci 72., 73., 74., 75., 76., 77., 78., 79., 80., 168.
Članak 99.	Članci 81., 82., 83., 84., 85., 86.
Članak 106.	Članci 88., 92.
Članak 115.	Članci 89., 90., 91.
Članak 122.	Članci 98., 99., 100., 101., 102.
Članak 126.	Članak 103.
Članak 131. (Povrat i otpust)	Članci 104., 105., 106., 107., 108., 109., 110., 111., 112., 113.
Članak 142. (određena mjesta za podnošenje robe, koja se unosi na carinsko područje Unije)	Članak 115.
Članak 151. (Uvjeti i odobrenje za privremeni smještaj)	Članci 115., 116., 117., 118.
Članak 156. (Carinski status robe)	Članci 119., 120., 121., 122., 122.a,128., 129., 129.c, 129.d, 182.
Članak 160. (Stavljanje robe u carinski postupak)	Članci 135., 136., 137., 138., 139., 140., 141., 142., 143.
Članak 164.	Članak 155.
Članak 168, (pojednostavnjene deklaracije)	Članci 145., 146., 147., 183.
Članak 175.	Članci 148., 248.
Članak 180.	Članak 149.
Članak 183. (unos u evidencije deklaranta)	Članak 150.
Članak 186.	Članci 151., 152.
Članak 196.	Članak 153.
Članak 206.	Članci 158., 159.
Članak 212. (Opće odredbe o posebnim postupcima)	Članci 161., 163., 165., 166., 167., 170., 175., 176., 177., 178., 201., 202., 203., 204., 206., 207., 218., 239., 240., 242., 243.

Članak 216.	Članci 174., 217., 218., 237.
Članak 221.	Članci 179., 180.
Članak 224.	Članak 169.
Članak 231.	Članci 187., 189.
Članak 235. (Provoz Unije)	Članci 191., 193., 195., 197., 198., 199., 200.
Članak 253. (Posebna upotreba)	Članci 206., 208., 209., 210., 211., 212., 213., 214., 215., 216., 219., 220., 221., 222., 223., 224., 225., 226., 227., 228., 229., 230., 231., 232., 233., 234., 235., 236.
Članak 265.	Članci 244., 245.